

Catàleg micològic

Catàleg monogràfic de Sant Miquel

ANÈCDOTES PERSONALS DE LES JORNADES

L'avenc del mas Nou

Estes XI Jornades Culturals de la Plana de l'Arc, un amic (Josep Lluís Viciano) m'ha passat una revista (el número 7) que porta per títol "Berig" i l'edita l'Espeleo Club de Castelló. Fullejant-la m'he trobat amb una sorpresa. A la pàgina 32 hi ha un complet estudi sobre l'avenc del Mas Nou. Jo tenia notícies de l'existència de tal forat però ni tant sisquera mai m'he acostat i ara, vistes les seues mesures, tampoc crec que ho faça.

En tot cas, faig ressó ací al Tossal Gros de la seua existència i deixo palés el treball de César Usó García, membre de l'Espeleo Club de Castelló i autor de l'article sobre l'avenc del mas Nou.

La crispació local

El dia del dinar em comentava un company de taula que fa poc va estar a les Coves amb la intenció de visitar el poble. I és que resulta -deia- que moltes vegades has passat per un poble però que no coneixes els carrers ni indrets del seu interior. Cosa ben certa. Bé. En la seua visita es va trobar amb varies persones que caminaven en la mateixa direcció. Ell, intrigat per tal comportament, encuriósit, no va dubtar a seguir-los per tal de vore on anaven i quin era el motiu de la coincidència direccional. De sobte es va trobar a la casa de la cultura i amb una xerrada informativa del senyor alcalde. Ell no donava crèdit al que estava oïnt ni a allò que estava veient. No coneixia la situació ni el per què, però em va dir que se n'anà amb la boca seca, abans que s'acabara i preocupat de vore com un poble s'ha crispat i dividit fins un punt que mai havia pogut sospitar. Deia que als pobles les tensions són inevitables però que el seny (parlava del seu poble) s'imposa gairebé sempre i les dues parts cedeixen per arribar a un acord. Com que jo no hi vaig anar i tampoc em va demanar la meua opinió, doncs no l'escriuré.

La lliçó magistral

Un dels "pares" de les Jornades de la Plana de l'Arc és el catedràtic de Geografia i Història de la Universitat de València Joan Mateu. Des de la primera Jornada que la seua missió, a més d'inspirar cada edició, ha estat la d'ensenyar-nos els pobles en un recorregut pels seus carrers. Són les afamades visites guiades de Joan Mateu.

Estava jo assegut escoltant una comunicació quan de sobte em cau damunt les cames un llibret de color blau. Alço el cap i veig a Joan Mateu que em diu: "estic segur que t'agradarà".

Resulta que aquest curs universitari ell ha llegit la lliçó magistral en el solemne acte d'obertura del curs 2006-07 de la Universitat. Únicament aquelles persones amb un cert prestigi són les mereixedores de

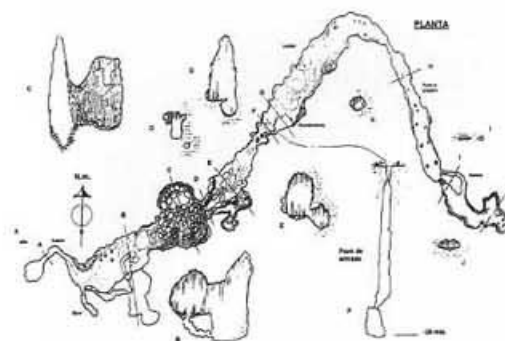
tal premi. Ell, Joan, una vegada més, ha demostrat amb la disertació "Paisatge i docència. L'obra d'Eduard Soler i Pérez" ser un il·lustrat, un home del renaixement per la seua vasta cultura i bonhomia que fa que siga respectat per tothom i admirat pels qui més el coneixem.

I sí, el llibret m'ha agradat. Gràcies, Joan.

La integració?

Ara, quan s'aproximen les eleccions municipals, ja podem vore a tots el polítics arrimant-se cap als estrangers. Una estranya malaltia s'ha apoderat de les seues voluntats i veuen els nouvinguts com a salvadors personals. Salvadors de la seua poltroneta, naturalment. I és que a partir de l'1 de gener, tant Romania com Bulgària entraran a formar part de la Comunitat Europea i...atenció! PODRAN VOTAR A LES MUNICIPALS! Eixes reaccions de xenofòbia, racisme, despreci front lo desconegut, que fins ara s'endevinaven, vorem com s'aniran convertint dia a dia en una preocupació i mimamenta cap eixos "nous europeus" com fins ara no s'havia vist. I amb els marroquis? Què passa amb els marroquis? No, estos no voten encara, aixina que seguiran sent ciutadans de segona, o de tercera.

Açò m'ho estava comentant un company de vorera mentre observàvem l'espectacle del carrer a la Pobla. Al mateix temps jo comprovava com xiquets romanesos i marroquis participaven activament, disfressats de zíngars, escolanets que escenificaven la solispassa (per cert!, molt bé, Santi, per la teua interpretació de capellà!) i justament davant de mi un matrimoni marroquí, afincat a la Pobla, enregistrava en vídeo el moment en que el personatge de Jaume I manava expulsar els moros i repoblar de cristians les noves terres conquerides. Tot el món va aplaudir.

Plana de l'avenc

AVENC DEL MAS NOU - Coves de Vivromà (Castelló)

Dibuixat: Antoni Llop, Montserrat i professional: M. Ruediger i Fco. Galland

Ressalt de 5 metres

La lliçó magistral